

РЕШЕНИЕ 2006/618/ЕО НА СЪВЕТА

от 24 юли 2006 година

относно подписването от страна на Европейската общност на Протокола за превенция, възпиране и наказване на трафика на хора, по-специално жени и деца, който допълва Конвенцията на ООН срещу трансграничната организирана престъпност относно разпоредбите на Протокола дотолкова, доколкото разпоредбите на този протокол попадат в обхвата на членове 179 и 181а от Договора за създаване на Европейската общност

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално членове 179 и 181а, във връзка с първата алинея от член 300, параграф 2 и първа алинея от член 300, параграф 3 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹

като има предвид, че:

- (1) Елементите на Протокола, които са предмет на компетенциите на Общността, бяха договорени от Комисията с одобрението на Съвета от името на Общността.
- (2) Съветът нареди на Комисията да води преговори по присъединяването на Общността към въпросното международно споразумение.
- (3) Преговорите бяха успешно приключени и инструментът, резултат от тях, беше подписан от Общността на 12 декември 2000 г. в съответствие с Решение 2001/87/ЕО на Съвета от 8 декември 2000 г.²
- (4) Някои държави-членки са страни по Протокола, а в други държави-членки тече процесът по ратификацията му.
- (5) Сключването на Конвенцията беше одобрено от страна на Общността с Решение 2004/579/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г.³, което е условие за Общността да стане страна по Протокола по силата на член 37, параграф 2 от Конвенцията.
- (6) Другите условия, позволяващи на Общността да депозира инструмент за одобряване, предвиден в член 36, параграф 3 от Конвенцията и член 16, параграф 3 от Протокола, са изпълнени.

¹ Все още непубликувано в *Официален вестник*.

² ОВ L 30, 1.2.2001 г., стр. 44.

³ ОВ L 261, 6.8.2004 г., стр. 69.

- (7) Дотолкова, доколкото разпоредбите на Протокола попадат в обхвата на членове 179 и 181а от Договора, подписването на Протокола следва да се одобри от Общността.
- (8) Дотолкова, доколкото разпоредбите на Протокола попадат в обхвата на част III, дял IV на Договора, подписването на Протокола следва да се одобри от името на Общността чрез отделно решение на Съвета⁴.
- (9) Когато депозира инструмента на одобрението, Общността трябва също да депозира декларация относно степента на компетенциите си по отношение на въпросите, регулирани от Протокола по член 16, параграф 3 от Протокола за нелегално придвижване,

РЕШИ:

Член 1

Протоколът за превенция, възпиране и наказване на трафика с хора, по-специално жени и деца, допълващ Конвенцията на ООН срещу трансграничната организирана престъпност, изложен в приложение I, се одобрява с настоящото от Европейската общност. Инструментът на Общността за формалното потвърждаване се състои от декларация за компетенции съгласно член 16, параграф 3 от Протокола, изложена в приложение II.

Член 2

Настоящото решение се прилага дотолкова, доколкото разпоредбите на Протокола попадат в обхвата на членове 179 и 181а от Договора.

Член 3

Председателят на Съвета е оправомощен да посочи лице, упълномощено да депозира инструмента на формалното потвърждение, с което да задължи Общността.

Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 24 юли 2006 година.

За Съвета:

Председател

K. RAJAMÄKI

⁴ Виж стр. 51 от настоящия *Официален вестник*.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ПРОТОКОЛ

за превенция, възпиране и наказване на трафика на хора, по-специално жени и деца, допълнение към Конвенцията на ООН срещу трансграничната организирана престъпност

ПРЕАМБЮЛ

ДЪРЖАВИТЕ, СТРАНИ ПО НАСТОЯЩИЯТ ПРОТОКОЛ,

КАТО ЗАЯВЯВАТ, ЧЕ ефективното действие за превенция и борба срещу трафика на хора, по-специално жени и деца, изисква всеобхватен международен подход в страните на произход, транзитно преминаване и местоназначение, който включва мерки за превенция на такъв трафик, за наказване на трафикантите и закрила на жертвите на този трафик, в това число чрез закрила на международно признатите им човешки права,

КАТО ВЗЕМАТ ПРЕДВИД факта, че въпреки наличието на разнообразни международни инструменти, състоящи се от правила и практически мерки за борба срещу експлоатацията на хора, по-специално жени и деца, не съществува универсален инструмент, който се справя с всички аспекти на трафика на хора,

ЗАГРИЖЕНИ, че при отсъствието на такъв инструмент хора, които са уязвими от трафика няма да бъдат защитени достатъчно,

КАТО СЕ ПОЗОВАВАТ на Резолюция 53/111 на Общото събрание от 9 декември 1998 г., в която Общото събрание реши да учреди отворен междуправителствен *ad hoc* комитет с цел изработването на всеобхватна международна конвенция срещу трансгранична организирана престъпност и за обсъждането, *inter alia*, на международен инструмент за справяне с трафика на жени и деца,

С УБЕЖДЕНИЕТО, че допълването на Конвенцията на ООН срещу трансграничната организирана престъпност с един международен инструмент за превенцията, възпирането и наказването на трафика на хора, по-специално жени и деца, ще бъде полезно за превенцията на и борбата с това престъпление,

СЕ ДОГОВОРИХА ЗА СЛЕДНОТО:

I. ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член I

Връзка с Конвенцията на ООН срещу трансграничната организирана престъпност

1. Настоящият протокол допълва Конвенцията на ООН срещу трансграничната организирана престъпност. Той се тълкува съвместно с Конвенцията.

2. Разпоредбите на Конвенцията се прилагат, *mutatis mutandis*, към настоящият протокол, освен ако в настоящото не е предвидено нещо друго.

3. Престъпленията, установени в съответствие с член 5 от настоящия протокол се считат за престъпления, установени в съответствие с Конвенцията.

Член 2

Заявяване на цел

Целите на настоящия протокол са:

- а) да предотвратява и се бори с трафика на хора, обръщайки специално внимание на жени и деца;
- б) да закриля и помага на жертвите на такъв трафик, с пълно зачитане на човешките им права; и
- в) да насърчава сътрудничеството между договарящи се страни за постигането на тези цели.

Член 3

Използвани термини

За целите на настоящият протокол:

- а) „трафик на хора” означава набирането, транспортирането, прехвърлянето, укриването или приемането на хора чрез заплаха или използване на сила или други форми на принуда, отвлечане, измама, заблуда, злоупотреба с власт, или злоупотреба с положение на зависимост, или чрез даване или получаване на пари или облаги, за да се получи съгласието на лице, упражняващо контрол върху друго лице, когато се извършва с цел експлоатация. Експлоатацията включва минимум експлоатацията на други хора за проституция или други форми на сексуална експлоатация, за осъществяване на принудителен труд или услуги, за поставяне в робство или в положение сходно на робство, подчиненост или отнемане на телесни органи;
- б) съгласието на жертва на трафик на хора за възнамеряваната експлоатация, упомената в алинея а) от настоящия член, е ирелевантно, когато е било използвано което и да е от средствата, описани в алинея а);
- в) набирането, транспортирането, прехвърлянето, укриването или приемането на дете с цел експлоатация се счита за „трафик на хора”, дори ако не се използва някое от средствата, посочени в алинея а) от настоящия член;
- г) „дете означава всяко лице на възраст под 18 години.

Член 4

Обхват на прилагане

Настоящият протокол се прилага, освен ако в него не е посочено нещо друго, за предотвратяването, разследването и преследването на престъпленията, установени в съответствие с член 5 от настоящият протокол, когато тези престъпления са преходни по характер и в тях участва организирана престъпна група, както и за закрилата на жертви на подобни престъпления.

Член 5

Криминализиране

1. Всяка една от договарящите се страни приема такива законодателни и други мерки, които евентуално са необходими за доказването на поведението, изложено в член 3 от настоящия протокол, като криминално престъпление, в случай че е извършено преднамерено.
2. Всяка една от договарящите се страни също приема такива законодателни и други мерки, които са необходими за доказването като криминално престъпление:
 - а) при условие на основните концепции на националната правна система, опитът за извършване на престъпление, доказано в съответствие с параграф 1 от настоящия член;
 - б) съучастието в престъпление, доказано в съответствие с параграф 1 от настоящия член; и
 - в) организирането или подтикването на други лица към извършването на престъпление, установено в съответствие с параграф 1 от настоящия член.

II. ЗАКРИЛА НА ЖЕРТВИТЕ НА ТРАФИК НА ХОРА

Член 6

Помощ и закрила на жертвите на трафик на хора

1. В уместни случаи и до възможната по националното законодателство степен, всяка една от договарящите се страни закриля анонимността и идентичността на жертвите на трафика на хора, включително, *inter alia*, чрез воденето на конфиденциални съдебни процедури във връзка с такъв трафик.
2. Всяка една от договарящите се страни предприема действия, за да гарантира, че националната ѝ правна или административна система съдържа мерки, осигуряваща на жертви на трафик на хора в съответните случаи:
 - а) информация относно съответните съдебни или административни процедури;
 - б) съдействие за представянето и разглеждането на гледните им точки и тревоги на подходящи етапи на наказателните процеси срещу нарушителите по начин, който не накърнява правата на защитата.
3. Всяка една от договарящите се страни разглежда прилагането на мерки за осигуряване на физическото, психическото и социалното възстановяване на жертвите на трафика на хора,

включително, в подходящи случаи, в сътрудничество с неправителствени организации, други релевантни организации и други елементи на гражданското общество, и по-конкретно осигуряването на:

- а) подходящо жилищно настаняване;
- б) предоставянето на съвети и информация, по-конкретно във връзка със законовите им права, на език, който жертвите на трафика на хора могат да разберат;
- в) медицинска, психологическа и материална помощ; и
- г) възможности за работа, образование и обучение.

4. Всяка една от договарящите се страни взема предвид, когато прилага разпоредбите на настоящия член, възрастта, пола и специални потребности на жертвите на трафик на хора, по-конкретно специалните потребности на деца, включително подходящо жилищно настаняване, образование и грижи.

5. Всяка една от договарящите се страни полага усилия да осигури физическата безопасност на жертвите на трафика на хора, докато те са на нейна територия.

6. Всяка една от договарящите се страни предприема действия, за да гарантира, че националната ѝ законодателна система съдържа мерки, предлагащи на жертвите на трафик на хора възможността за получаване на компенсация за претърпените щети.

Член 7

Статус на жертви на трафика на хора в приемните държави

1. В допълнение към предприемането на мерки по силата на член 6 от настоящият протокол, всяка една от договарящите се страни разглежда приемането на законодателни или други подходящи мерки, позволяващи на жертвите на трафик на хора да останат на територията ѝ временно или постоянно, в зависимост от случаите.

2. Когато се прилага разпоредбата от параграф 1 от настоящия член, всяка една от договарящите се страни взема под надлежно внимание факторите на хуманност и състрадание.

Член 8

Репатриране на жертви на трафик на хора

1. Договарящата се страна, на която жертва на трафик на хора е гражданин, или в която лицето е имало правото на постоянно пребиваване в момента на влизане на територията на приемната договаряща се страна, улеснява и приема с надлежно зачитане на безопасността на това лице, връщането на лицето без неоправдано или неоснователно отлагане.

2. Когато договаряща се страна връща жертва на трафик на хора на договаряща се страна, чийто гражданин е лицето, или в която той или тя е имал(а) правото на постоянно пребиваване в момента на влизане на територията на приемната договаряща се страна, връщането се

осъществява с надлежно зачитане на безопасността на това лице и на статуса на всякакви съдебни процедури, свързани с факта, че лицето е жертва на трафик на хора и за предпочитане е то да е доброволно.

3. По искане на приемната договаряща се страна, ответната договаряща се страна без неоправдано или неоснователно отлагане, проверява дали лицето, жертва на трафик на хора е неин гражданин или е имало правото на постоянно пребиваване в момента на влизане на територията на приемната договаряща се страна.

4. За да се улесни връщането на жертва на трафик на хора, която е без надлежна документация, договарящата се страна, на която лицето е гражданин или в която той или тя е имал(а) правото на постоянно пребиваване в момента на влизане на територията на приемната договаряща се страна, се съгласява да издаде по искане на приемната договаряща се страна, документите за пътуване или друго пълномощно, евентуално необходими, за да може лицето да пътува до или повторно влиза в нейната територия.

5. Настоящия член не накърнява нито едно право, дадено на жертви на трафик на хора по националното право на приемната договаряща се страна.

6. Настоящия член не накърнява нито едно действащо двустранно или многостранно споразумение или договореност, ръководещо цялостно или частично връщането на жертви на трафик на хора.

III. ПРЕВЕНЦИЯ, СЪТРУДНИЧЕСТВО И ДРУГИ МЕРКИ

Член 9

Превенция на трафика на хора

1. Договарящите се страни изработват всеобхватни политики, програми и други мерки:

а) за предотвратяване и борба с трафика на хора; и

б) за закрила на жертвите на трафик на хора, по-специално жени и деца, от повторното им превръщане в жертви.

2. Договарящи се страни полагат усилия да предприемат мерки като изследвания, информация и кампании в масовите медии, като и социални и икономически инициативи за превенция и противодействие на трафика на хора.

3. Политиките, програмите и другите мерки, изработени в съответствие с настоящия член, включват, в зависимост от случая, сътрудничество с неправителствени организации, други релевантни организации и други елементи на гражданското общество.

4. Договарящите се страни вземат или укрепват мерките, включително чрез двустранно или многостранно сътрудничество, за отслабване на факторите, които правят хората, по-специално жените и децата, уязвими към трафик, като например бедност, недостатъчно развитие и липса на равни възможности.

5. Договарящите се страни приемат или укрепват законодателни или други мерки като образователни, социални или културни мерки, включително чрез двустранно или многостранно сътрудничество, за възпрепятстване на търсенето, което поощрява всички форми на експлоатация на хора, по-специално на жени и деца, която води до трафик.

Член 10

Обмен на информация и обучение

1. Поставящите закона в действие, имиграционните и други релевантни органи на договарящите се страни си сътрудничат, когато се налага, чрез обмен на информация в съответствие с националното им право, за да могат да определят:

а) дали индивидите, които пресичат или се опитват да пресекат международна граница с документи за пътуване, принадлежащи на други хора или без документи за пътуване, са извършители или жертви на трафик на хора;

б) видовете на документа за пътуване, които индивидите са използвали или са се опитали да използват, за да международна граница за целта на трафик на хора; и

в) средствата и методите, използвани от организирани криминални групи за целта на трафик на хора, включително набирането и транспортирането на жертви, маршрути и връзки между и измежду отделните лица и групите, въввлечени в подобен трафик, и евентуални мерки за откриването им.

2. Договарящите се страни осигуряват или засилват обучението за поставящите закона в действие, имиграционните и други длъжностни лица в превенцията на трафика на хора. Обучението трябва да се съсредоточи върху използваните за превенция на такъв трафик методи, като се преследват трафикантите и защитават правата на жертвите, включително закрилата на жертвите от трафикантите. При обучението трябва също да се вземе предвид нуждата от зачитане на човешките права и проблемите с чувствителност от гледна точка на деца и пол и да се насърчава сътрудничеството с неправителствени организации, други релевантни организации и други елементи на гражданското общество.

3. Договарящата се страна, която получава информация, изпълнява всяко искане на договаряща се страна, изпратила информацията и поставила ограничения за използването ѝ.

Член 11

Гранични мерки

1. Без да се накърняват международните ангажименти във връзка със свободното движение на хора, договарящите се страни засилват колкото е възможно граничния контрол според необходимостта за превенция и разкриване на трафик на хора.

2. Всяка една от договарящите се страни приема законодателни или други подходящи мерки за предотвратяване до възможната степен на използването на транспортните средства на търговски

превозвачи в извършването на престъпленията, установени в съответствие с член 5 от настоящия протокол.

3. Когато е уместно, и без да се накърняват действащите международни конвенции, подобни мерки включват въвеждане на задължението за търговските превозвачи, в това число всяка за транспортна фирма или за собственика или оператора на каквато и да било транспортно средство, да се уверяват, че всички пътници притежават документи за пътуване, изисквани за влизане в приемната държава.

4. Всяка една от договарящите се страни взема необходимите мерки в съответствие с националното си право да разпорежда санкции в случай на неспазване на задължението, посочено в параграф 3 от настоящия член.

5. Всяка една от договарящите се страни разглежда предприемането на мерки, които позволяват в съответствие с националното ѝ право отказване на влизане или анулиране на визите на хора, замесени в извършване на престъпления, установени в съответствие с настоящия протокол.

6. Без да се накърнява член 27 от Конвенцията, договарящите се страни разглеждат засилването на сътрудничеството между агенциите за граничен контрол чрез, *inter alia*, създаването и поддържането на директни канали за комуникация.

Член 12

Сигурност и контрол на документите

Всяка една от договарящите се страни взема такива мерки, каквито евентуално са необходими в рамките на наличните средства:

а) да гарантира, че издадените от нея документи за пътуване или за самоличност са с качество, което не спомага за лесната злоупотреба или лесно фалшифициране, или незаконно изменение, точно имитиране или издаване; и

б) да гарантира целостта и сигурността на документи за пътуване или за самоличност, издадени от или от името на договарящата се страна и да предотвратява незаконното им създаване, издаване и употреба.

Член 13

Легитимност и валидност на документите

При поискване от друга договаряща се страна, дадена договаряща се страна, в съответствие с националното си право, проверява в разумен срок легитимността и валидността на документи за пътуване⁵ или за самоличност, издадени, или за които се претендира, че са издадени от нейно име, и се подозира, че се използват за трафик на хора.

IV. ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

⁵ ООН, *Договори*, том 189, № 2545.

Член 14

Предпазни клаузи

1. Нищо, което се съдържа в настоящия протокол не засяга правата, задълженията и отговорностите на държавите и индивидите по международното право, в това число международното хуманитарно право и международното право за човешките права, по-конкретно, където е приложима, Конвенцията от 1951 г. и Протокола от 1967 г.⁶, отнасящи се до статуса на бежанците и принципа за неотблъскване, съдържащ се в тях.
2. Изложените в настоящият протокол мерки се тълкуват и прилагат по начин, който не дискриминира хора въз основа на това, че са жертви на трафик на хора. Тълкуването и прилагането на тези мерки е в съгласие с международно признатите принципи на недискриминация.

Член 15

Уреждане на спорове

1. Договарящи се страни полагат усилия за уреждане на спорове, свързани с тълкуването или прилагането на настоящия протокол чрез преговори.
2. Всеки спор между две или повече договарящи се страни относно тълкуването или прилагането на настоящия протокол, който не може да се уреди чрез преговори в приемлив срок от време, по искане на една от тези договарящи се страни се отнася до арбитраж. Ако шест месеца след датата на поискване на арбитраж тези договарящи се страни не могат да се договорят за организирането на арбитраж, която и да е от тези договарящи се страни може да отнесе спора до международен съд чрез молба в съответствие със статута на съда.
3. Всяка една от договарящите се страни може в момента на подписване, ратификация, приемане или одобрение или на присъединяване към настоящия протокол, да декларира, че не се смята задължена от параграф 2 от настоящия член. Другите договарящи се страни не са обвързани от параграф 2 от настоящия член по отношение на която и да е договаряща се страна, която е изразила подобна резервираност.
4. Всяка договаряща се страна, изразила резервираност в съответствие с параграф 3 от настоящия член, може по всяко време да оттегли тази резервираност чрез нотификация до Генералния секретар на ООН.

Член 16

Подписване, ратифициране, приемане, одобрение и присъединяване

1. Настоящият протокол е отворен за подписване от всички държави от 12 до 15 декември 2000 г. в Палермо, Италия, а след това в седалището на ООН в Ню Йорк до 12 декември 2002 г.

⁶ Том 606, № 8791.

2. Настоящият протокол също е отворен за подписване от регионални икономически интеграционни организации, при условие че поне една държава-членка на такава организация е подписала настоящия протокол в съответствие с параграф 1 от настоящия член.

3. Настоящият протокол подлежи на ратифициране, приемане или одобрение. Инструментите за ратифициране, приемане или одобрение се депозират при Генералния секретар на ООН. Регионална икономическа интеграционна организация може да депозира инструмента си за ратифициране, приемане или одобрение, ако поне една от нейните държави членки е извършила същото. В този инструмент за ратифициране, приемане или одобрение тази организация декларира степента на компетенциите си по отношение на въпросите, ръководени от настоящия протокол. Тази организация също така информира депозиторият на всяко изменение в степента на компетенциите си.

4. Настоящият протокол е отворен за присъединяване от всяка държава или всяка регионална икономическа интеграционна организация, от която поне една държава-членка е страна на настоящия протокол. Инструментите за присъединяване се депозират при Генералния секретар на ООН. В момента на присъединяването дадена регионална икономическа интеграционна организация декларира степента на компетенциите си по отношение на въпросите, ръководени от настоящия протокол. Тази организация също така информира депозиторият на всяко релевантно изменение в степента на компетенциите си.

Член 17

Влизане в сила

1. Настоящият протокол влиза в сила на 90-ия ден от депозирането на 40-ия инструмент на ратифициране, приемане, одобрение или присъединяване, с изключение на това, че не влиза в сила преди влизането в сила на Конвенцията. За целта на този параграф, всеки инструмент, депозиран от регионална икономическа интеграционна организация не се счита за допълнителен към инструментите, депозирани държавите-членки на такава организация.

2. За всяка една държава или регионална икономическа интеграционна организация, ратифицираща, приемаща, одобряваща или присъединяваща се към настоящия протокол след депозирането на 40-ия инструмент на подобно действие, настоящият протокол влиза в сила на 30-ия ден след депозирането от държава или организация на съответния инструмент или на дата, на която настоящият протокол влиза в сила по силата на параграф 1 от настоящия член, в зависимост от това, коя от двете дати е по-късна.

Член 18

Изменение

1. След изтичането на пет години от влизането в сила на настоящия протокол, договаряща се страна към Протокола може да предложи изменение и да го подаде при Генералния секретар на ООН, който веднага съобщава предлаганото изменение на договарящите се страни и на Конференцията на страните на Конвенцията за целта на разглеждането и вземане на решение по предложението. Договарящите се страни на настоящия протокол, заседаващи на Конференцията на страните, полагат всякакви усилия за постигане на консенсус по всяко изменение. Ако всички усилия за постигане на консенсус са изчерпани и не е постигнато съгласие, изменението

изисква като последно средство за приемането му две трети мажоритарен вот на договарящите се страни към настоящият протокол, присъстващи и гласуващи на заседанието на Конференцията на страните.

2. Регионалните икономически интеграционни организации упражняват правото си на глас съгласно настоящия член по въпроси в сферата на компетенциите им с брой гласове, равен на броя на техните държавите-членки, които страни на настоящият протокол. Тези организации не упражняват правото си на гласуване, ако техните държавите-членки упражняват своите и обратно.

3. Изменение, прието в съответствие с параграф 1 от настоящия член, подлежи на ратифициране, приемане или одобрение от договарящите се страни.

4. Изменение, прието в съответствие с параграф 1 от настоящия член, влиза в сила по отношение на договаряща се страна 90 дни от датата на депозирането при Генералния секретар на ООН на инструмент за ратифициране, приемане или одобрение на подобно изменение.

5. Когато едно изменение влезе в сила, то е задължително за тези договарящи се страни, изразили съгласието си да бъдат задължени по него. Другите договарящи се страни остават все още задължени от разпоредбите на настоящият протокол и всички по-ранни изменения, които са ратифицирали, приели или одобрили.

Член 19

Денонсиране

1. Договаряща се страна може да денонсира настоящият протокол с писмена нотификация до Генералния секретар на ООН. Подобно денонсиране влиза в сила една година след получаване на нотификацията от Генералния секретар.

2. Регионална икономическа интеграционна организация престава да бъде страна на настоящия протокол, когато всички нейни държави-членки са го денонсирани.

Член 20

Депозитар и езици

1. Генералният секретар на ООН се определя като депозитар на настоящия протокол.

2. Оригиналът на настоящия протокол, чиито текстове на арабски, китайски, английски, френски, руски и испански език са еднакво автентични, се депозират при Генералния секретар на ООН.

В ДОКАЗАТЕЛСТВО ЗА КОЕТО, долуподписаните пълномощни министри, надлежно упълномощени от правителствата си, подписаха настоящият протокол.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Декларация относно компетенциите на Европейската общност по отношение на въпросите, ръководени от Протокола за превенция, възпиране и наказване на трафика на хора, по-специално жени и деца, допълващ Конвенцията на ООН срещу трансгранична организирана престъпност

Член 16, параграф 3 от Протокол за превенция, възпиране и наказване на трафика на хора, по-специално жени и деца, разпорежда инструментът за ратифициране, приемане или одобряване на регионална икономическа интеграционна организация да съдържа декларация, посочваща ръководените от Протокола въпроси, по отношение на които е прехвърлена компетенция на организацията от нейните държави-членки, които са страни по Протокола.

Протоколът за превенция, възпиране и наказване на трафика на хора, по-специално жени и деца, се прилага предвид прехвърлените на Европейската общност компетенции на териториите, на които се прилага Договорът за създаване на Европейската общност и по условията, изложени в Договора, по-специално член 299 от него и приложените към него Протоколи.

Настоящата декларация не накърнява позицията на Обединеното кралство и Ирландия по Протокола, обединяващ достиженията на правото от Шенген в рамката на Европейския съюз и по Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложени към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност.

Настоящата декларация равностойно не накърнява позицията на Дания по Протокола относно позицията на Дания, приложена към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност.

По силата на член 299, настоящата декларация също не се прилага на териториите на държавите-членки, в които споменатият Договор не се прилага и не накърнява подобни актове или позиции, които евентуално могат да се приемат по Протокола от държавите-членки, заинтересувани от името на и в интересите на тези територии. В съответствие с цитираната по-горе разпоредба, настоящата декларация посочва компетенциите, която държавите-членки са прехвърлили на Общността по Договорите по въпроси, ръководени от Протокола. Обхватът и упражняването на подобни компетенции на Общността и поради характера си подлежат на непрекъснато развитие, тъй като Общността продължава да приема правила и регламенти, и Общността ще допълни или измени настоящата декларация, ако това е необходимо, в съответствие с член 16, параграф 3 от Протокола.

Общността изтъква, че има компетенции по отношение на преминаването на външните граници на държавите-членки, като контролира стандарти и процедури при извършване на проверки на хора на тези граници и издава разрешения за визи за предстоящи пребивавания за не повече от три месеца. Общността е също така компетентна по отношение на мерки по имиграционната политика относно условията за влизане и пребиваване и мерки за пресичане на незаконната имиграция и незаконното пребиваване, включително репатрирането на незаконно пребиваващи. Нещо повече, тя може да взема мерки за осигуряване на сътрудничество между съответните отдели на администрациите на държавите-членки, както и между тези отдели и Комисията в горепосочените сфери. В тези сфери Общността е приела правила и регламенти и, когато е

извършила това, то е било единствено за целите ѝ да участва във външни мероприятия с трети държави или компетентни международни организации.

В допълнение на гореизложеното, политиката на Общността в сферата на развитие на сътрудничество допълва политиките, следвани от държавите-членки, и включва разпоредби за превенция и борба срещу трафика на хора.